Petak, 06.04.2012.g.

U RAZMJENI E-MAILA SA JEDNOM DRAGOM SESTROM U VJERI

KOJA JE U POTREBI I ŽELI SE OBRATITI I RASTI U

GOSPODINU, DOTAKNULI SMO I ONA I JA PUNO DIJELOVA NAŠIH

ŽIVOTA GDJE JE VELIKO DJELOVANJE ZLOGA. A I NAŠA

SVAKODNEVNA BORBA KAKO DA GA IZBACIMO IZ NAŠIH ŽIVOTA.

ZBOG TOGA, A I DRAGA SESTRA U VJERI SE SLOŽILA S TIME,

DONOSIM OVDJE DALJNJA DVA NAŠA E-MAILA GDJE JOJ JA, KOLIKO

MI MOJA SADAŠNJA VJERA I DUHOVNOST OMOGUĆUJE, POKUŠAVAM

SVJEDOČITI KAKO JE MENI GOSPODIN PROMIJENIO ŽIVOT DA TO

MOŽDA NA SLIČAN NAČIN UČINI I NJOJ.

NJEZIN E-MAIL:

Dragi Ivane,

Toliko emocija, toliko snage i radosti u ovom tvom mailu...i odmah mi je danas Isus poslao prekrasnu doktoricu (oftamologa) , vjernicu i krasnu osobu.Blagoslovila sam i nju i njen zdravstveni prostor i pregled i sebe i sve..već mi je lakše. HVALJEN ISUS!

Kad čitam ovaj tvoj tekst kao da čujem glas Gospodina, glas srca i da vrtim se u krugu, grebem po površini i ne znam, točnije ne mogu definirati trgujem li s Gospodinom.

Jesu li sve molitve za ozdravljenje, za pomoć, za potrebe, za nakane...jesu li sve te molitve trgovina ili....

TI SI NAPISAO:

I UPITAJ SE, DRAGA SESTRO, DA LI TI STVARNO VJERUJEŠ, ONAKO ISKRENO, DA ĆEŠ PO GOSPODINOVOJ VOLJI, ŽIVJETI VJEČNO U NJEGOVOM KRALJEVSTVU. AKO DA, ONDA SE SAMO TREBAŠ TRUDITI DA MU OMILIŠ.

I PREDAJ MU TU SVOJU BOLEST, TE TEGOBE, KAO POKORU ZA SVOJE GRIJEHE, ZA GRIJEHE NEKIH MILIH OKO TEBE. TO ON VOLI, KADA SE ŽRTVUJEMO ZA DRUGE.

I KADA GOD TI BUDE TEŠKO U SVEMU TOME, SJETI SE DA SI SVE TE POTEŠKOĆE PREDALA GOSPODINU ZA TE SVOJE NAKANE. I BIT ĆE TI LIJEPO, DUŠA ĆE TI BITI SMIRENA. STRAHA NEĆE BITI.

U ovom ulomku sam se upitala vjerujem li stvarno u vječni život i kraljevstvo nebesko...ne razmišljam puno o tome iskreno, nemam nekih vizija o tome, više sam u potrazi za ovozemaljskim božjim milostima, radostima, slavlju...i želim na ovom svijetu primiti sve blagoslove i svjedočiti ih dalje, znam da Bog za mene (i za sve nas) ima plan i na ovome svijetu i ja ga molim da mi ga obznani, da me uputi, da vidim i čujem što mi poručuje.

Moj veliki prijatelj i čovjek koji me doveo do vjere do Isusa do blagoslova fra Marko uči me da su žrtve dobrodošle kao i dozirane patnje ali ja to nikako ne uspijevam prihvatiti, točnije uvjerena sam da Bog u svojoj velikoj i milosrdnoj ljubavi ne želi da vidi tugu, bol i jad svog potomka, to je slično kao da ja kao mama ili ti Ivane kao otac želiš vidjeti tugu i bol svog djeteta. Ja razumijem da Boga najčešće upoznamo kroz patnju ali ne i da nam ta patnja bude konstanta po kojoj ćemo više ili dublje dobivati Božje milosti. Ja ga želim slaviti, ja se želim s njim smijati, radovati...slijediti...svjedočiti...učiti i rasti uz njega. Ja prihvaćam nositi svoj križ zajedno s njime jer je tako puno lakše i ljepše ali ne mislim da je cilj našeg druženja i našeg ovozemaljskog puta u patnji i žrtvi.

TI SI NAPISAO:

CIJELO MOJE OBRAĆENJE I RAST U VJERI POČELI SU TEMELJITOM ISPOVIJEDI.

KOJA SE SASTOJALA OD 10-TAK ISPOVIJEDI U ROKU NEKOLIKO MJESECI. PRI

RAZNIM SVEĆENICIMA. KAKO SAM SE KADA OSJEĆAO. A SVE TE ISPOVIJEDI JE PRATILO I ISPOVIJEDANJE LJUDIMA OKO SEBE. A TO JE ISTO TAKO TEŠKO. PRIZNATI DRUGIMA ONO ŠTO NOSIMO U SEBI.

ja, moj Ivane nisam imala taj blagoslov /nisam crkveno u braku- muž je ateista/ da se mogu ispovijedati i primati svetu pričest.

To sam napravila samo jednom prije 7-8 mjeseci kod mog fra Marka uz dosta poteškoća, boli i rana...ali bilo je lijepo. Osjećam da nisam to napravila do kraja i znam da hoću.

/UBRZO; TOČNIJE 30. svibnja je i moje crkveno vjenčanje uz muža kao svjedoka za sada../

ranili su me mnogi i ja sam mnoge...povrijedila sam mnoge...živjela u preljubu...živjela u strahu...u ljutnji..u ljubomori...u osudi...

bila sam loša supruga, brižna majka s lošim porukama, dobar prijatelj s minimalnim žrtvama, ogorčena kćer bez oprosta....

ja sam Ivane puno griješila (a malo se brinula), puno osuđivala (a malo praštala) puna samopouzdanja (a malo poniznosti), puna oholosti (a malo skromnosti), puna straha, krivnje i boli....

i dali mi to što priznajem daje pravo da tražim...

teško je ponekad Ivane znati koliki si grešnik i koliko sam bila gruba i loša prema sebi, drugima a posebno prema Gospodinu, ali znam da je to sve sad iza mene i da mi je ON oprostio iako me i dalje kuša...ne da bi me ranio nego da bi me spasio.

Ivane, žedna sam tvojih riječi, tvojih savjeta, tvojih uputa- naših dijaloga pa čak i razmirica ali znam da te Gospodin poslao na moj put rasta i vjere.

BOG TE BLAGOSLOVIO!

HVALA TI!

MOJ E-MAIL:

POZDRAV I BOŽJI BLAGOSLOV S TOBOM I TVOJIMA,

DRAGA SESTRO U VJERI!

VIDIM PO TVOM DRUGOM E-MAILU DA SI STVARNO U

VELIKOJ POTREBI. I, NE BI VJEROVALA, TO MENI NA LICE

DONOSI OSMJEH. RADOSTAN SAM. ZATO JER TE GOSPODIN IZ

NEKOG RAZLOGA ODLUČIO SPASITI. OD VJEČNE PROPASTI,

OD ZLA, OD TEBE SAME. I TO ŠTO SI SE MENI JAVILA,

JE DIO NJEGOVOG PLANA. PLANA ZA KOJI ĆEŠ S VREMENOM

SHVATITI KAKAV JE.

I KAO PRVO I OSNOVNO, NIKADA NEMOJ ZAHVALJIVATI MENI

ZA NIŠTA ŠTO ĆU TI NAPISATI. TO JE BOŽJA VOLJA, JA JU

SAMO VRŠIM I UVIJEK MORAŠ ZAHVALITI GOSPODINU. JER DA

NIJE BILO NJEGA, NE BI BILO NI MENE OVAKVOG KAKAV SAM

SADA.

I DA NEMA NJEGOVOG SVETOG DUHA, KOJI ME VODI I

NADAHNJUJE U OVOM PISANJU, MOJE RIJEČI BI BILE PRAZNE.

SAMO NJEMU ZAHVALJUJ.

E SAD, NAPISAT ĆU TI NEKOLIKO RIJEČI NA TVOJ JUČERAŠNJI

E-MAIL. JOŠ TI SAMO HOĆU REĆI DA TE POTPUNO RAZUMIJEM

U SVEMU ŠTO SI MI NAPISALA, U SVIM TVOJIM GRIJESIMA

KOJE SI NAVELA I KOJE NISI NAVELA. NE ZATO JER SAM

NEŠTO POSEBNO PAMETAN I OSJEĆAJAN NEGO ZATO JER SAM

SVE TO BIO JA PRIJE NEKOLIKO GODINA. NA SVOJ NAČIN.

TI SI NAPISALA:

Moj veliki prijatelj i čovjek koji me doveo do vjere do Isusa do blagoslova fra Marko uči me da su žrtve dobrodošle kao i dozirane patnje ali ja to nikako ne uspijevam prihvatiti, točnije uvjerena sam da Bog u svojoj velikoj i milosrdnoj ljubavi ne želi da vidi tugu, bol i jad svog potomka, to je slično kao da ja kao mama ili ti Ivane kao otac želiš vidjeti tugu i bol svog djeteta. Ja razumijem da Boga najčešće upoznamo kroz patnju ali ne i da nam ta patnja bude konstanta po kojoj ćemo više ili dublje dobivati Božje milosti. Ja ga želim slaviti, ja se želim s njim smijati, radovati...slijediti...svjedočiti...učiti i rasti uz njega. Ja prihvaćam nositi svoj križ zajedno s njime jer je tako puno lakše i ljepše ali ne mislim da je cilj našeg druženja i našeg ovozemaljskog puta u patnji i žrtvi.

DA, ISTINA JE DA GOSPODIN NE ŽELI DA MI PATIMO U OVOM

SVOJEM OVOZEMALJSKOM ŽIVOTU. ALI, MORAŠ ZNATI DA

OVAJ NAŠ OVOZEMALJSKI ŽIVOT SLUŽI ISKLJUČIVO DA SE U

NJEMU ODLUČIMO GDJE HOĆEMO ŽIVJETI POSLIJE SMRTI. U

PAKLU, U VJEČNOJ PROPASTI. ILI U KRALJEVSTVU BOŽJEM, U

NEZAMISLIVO, NAMA LJUDIMA, LIJEPOM VJEČNOM ŽIVOTU.

A KAKO BI MOGLI ŽIVJETI U TOM SAVRŠENOM ŽIVOTU, ON

NAM JE DAO OVAJ ŽIVOT DA SE U NJEMU PRIPREMIMO ZA TO.

DAO NAM JE SVOJE ZAPOVIJEDI I OBEĆANJA. DA IH VRŠIMO

SA VOLJOM I LJUBAVLJU I DA SE NE TREBAMO BRINUTI NI ZA

TO ŠTO ĆEMO JESTI NI ZATO GDJE ĆEMO SPAVATI I ŠTO

ĆEMO OBUĆI. SVE TO ĆEMO IMATI. SAMO MORAMO

VJEROVATI U NJEGA.

I DAO NAM JE ONO ČEGA BI SE MNOGI OD NAS RADO

ODREKLI. DAO NAM JE SLOBODNU VOLJU DA ČINIMO

KAKO ŽELIMO. ON NE ŽELI U SVOJEM KRALJEVSTVU

ROBOTE NEGO LJUDE KOJI ĆE TAMO BITI JER TO ŽELE,

JER GA BESKRAJNO VOLE, JER VOLE SVE DRUGE

LJUDE, JER SU SPREMNI SVIMA POMAGATI I SVEGA SE

ODREĆI ZA DRUGE I ZA GOSPODINA.

JER ZAMISLI, DRAGA SESTRO, DA U TO GOSPODINOVO

KRALJEVSTVO DOĐEMO MI LJUDI TAKVI KAKVI SMO, SA SVIM

SVOJIM MANAMA. DALI BI TO BILO ONO KRALJEVSTVO, ONAJ

VJEČNI ŽIVOT KOJEG SI POKUŠAVAMO DOČARATI I O

KOMEMNOGI OD NAS SANJAMO?

NE BI BILO, SIGURNO NE BI BILO.

I ONDA DOLAZIMO DO TOGA DA SE VRŠENJEM BOŽJIH

ZAPOVIJEDI MIRNO I LIJEPO ŽIVI U OVOM ŽIVOTU I

ZASLUŽUJE ŽIVJETI U ONOM ŽIVOTU. TO BI SVE BILO DOBRO

DA GOSPODIN NE ŽELI NAS KUŠATI DA LI SMO STVARNO

SPREMNI ZA TAKAV ŽIVOT I POŠTOVANJE NJEGA,

STVORITELJA, I NJEGOVIH ZAPOVIJEDI SADA I U VJEČNOM

ŽIVOTU. PA DAJE ZLU I NJEGOVIM DUHOVIMA DA NAS

KUŠAJU, U NAŠIM ZEMALJSKIM ŽIVOTIMA.

A ZLI, PALI ANĐEO, KOJI SE ODMETNU OD BOGA I BOG GA JE

ZBACIO NA ZEMLJU JER JE HTIO BITI VEĆI OD BOGA I NIJE

HTIO PRIZNATI SVOG STVORITELJA, NIJE GA HTIO LJUBITI

NEGO JE HTIO BITI VEĆI OD NJEGA, MRZI SVE LJUDE JER IH

BOG VOLI. JER IM JE BOG OBEĆAO SPASENJE. A NJEMU, ZLU,

JE OBEĆAO VJEČNU PROPAST.

I IZ NEKIH, SAMO BOGU ZNANIH RAZLOGA, DAO MU JE

PRILIKU DA SA SOBOM ODVEDE U PROPASTI SVE ONE LJUDE

KOJI TAKOĐER NE ŽELE PRIZNATI BOGA ZA SVOGA

STVORITELJA.

I ZLI I NJEGOVI DUHOVI TO ČINE SVAKODNEVNO PO CIJELOM

SVIJETU.

A KAKO? PA UPRAVO KROZ TA ISPRAZNA OVOZEMALJSKA

DOBRA. KROZ MATERIJALNE STVARI ZA KOJIMA ŽUDIMO A

KOJE NAM NE TREBAJU ZA SVKODNEVNI ŽIVOT, ZA BLUDOM

KOJI NAM NE TREBA JER IMAMO MOGUĆNOST CRKVENOG

BRAKA SA SUPRUŽNIKOM, KROZ OHOLOST KOJOM SE HRANI

NAŠ LJUDSKI EGO, KROZ UPRAVLJANJE DRUGIMA, JER TAKO

ŽELIMO BITI KAO ZLI KOJI NE ŽELI PRIZNATI GOSPODINA NAD

SOBOM, ITD., MOGAO BI DUGO NABRAJATI ALI MISLIM DA ME

SHVAĆAŠ.

I ZATO SE ONDA TREBA ODRICATI ONOGA ŠTO NAM NE

TREBA, ŠTO NAM JE VIŠE OD POTREBNOG A TRAŽITI I ŽIVJETI

PO ONOME KAKO JE GOSPODIN ODREDIO.

I TU ONDA DOLAZI PATNJA I TRPLJENJE PO NAŠIM LJUDSKIM

MJERILIMA. JER NE MOŽEMO POSTIĆI ONO ŠTO MI MISLIMO

DA BI MI TREBALI IMATI. JER MI MISLIMO DA BI TREBALI

IMATI VIŠE AUTA, KUĆU, STAN, VIKENDICU, APARTMAN,

POSLOVNI PROSTOR, DIONICE, UŠTEĐEVINU, ITD.

A DAJ MI RECI, DRAGA SESTRO U VJERI, A KOLIKO TO TOGA

NAMA TREBA ZA NORMALNI ŽIVOT?

A ZLI NAM SAMO USAĐUJE DA TREBAMO I OVO I ONO, DA

IMAMO VIŠE I VIŠE. DA UČINIMO DJECU INVALIDIMA PA DA I

NJIMA OSIGURAMO SVE U ŽIVOTU, ITD. TU DOLAZI

TRPLJENJE, JER SE SAMO SVE ODVIJA PO SISTEMU "JA PA

JA", "MENI I MENI".

I KADA SE NE ZADOVOLJI ONAJ "JA" I ONAJ "MENI" DOLAZE

NEMIRI, PATNJE, NEZADOVOLJSTVA, SRDITOSTI, I DR., JER ZLI

TAKO UNIŠTAVA DUH U DUŠU, PA ONDA ODAVANJE RAZNIM

OVISNOSTIMA, JER ZLI TAKO UNIŠTAVA TIJELO.

A TU DRAGA SESTRO, NEMA GOSPODINA.

JER GOSPODIN NE MOŽE PREPOZNATI ŠTO MI TO OD

NJEGA HOĆEMO, ZA ŠTO MU SE MOLIMO, KADA SVE

IMAMO OD ONOGA ŠTO NAM JE ON OBEĆAO A S

DRUGE STRANE NE POŠTUJEMO NJEGA NI NJEGOVE

ZAPOVIJEDI NEGO ZLOGA KOJI NAS UVLAČI U TO DA

SAMO GRIJEŠIMO I GRIJEŠIMO.

A ZLI NAS NEĆE NAGRADITI NEGO NAS ŽELI UNIŠTITI.

TO SI MOGLA I SAMA VIJDETI U SVOJEM ŽIVOTU. KADA

GOD SI UČINILA NEKI GRIJEH, IZ POČETKA JE

IZGLEDALO SUPER. ZATO ZLI I IMA USPJEHA. ALI

NAKON TOGA, KADA TE UVEDE U GRIJEH, ONDA TE

HOĆE UNIŠTITI. A GRIJEH JEDNAKO BOL, PATNJA.

ONAJ KOJI VJERUJE U GOSPODINA ISTO PATI. JER JE

ISTO BOLESTAN, SIROMAŠAN, NAPUŠTEN I DR.

NO, DA LI SI ČULA ZA NEKOG SVECA ILI ČITALA O NJIMA, DA

NIJE PATIO. SVATKO OD NJIH I TO JAKO. A DA LI SI ČULA ILI

ČITALA DA JE NEKI OD NJIH BIO NEZADOVOLJAN, SRDITI,

STRAŠLJIV, DA JE PROKLINJAO ILI SL. NE, NITKO OD NJIH.

A ZAŠTO? ZATO JER JE GOSPODIN BIO S NJIMA. IMALI

SU POTPUNI MIR U SVIM SVOJIM KUŠNJAMA. GOSPODIN

IMA NIKADA NIJE DAO VIŠE KUŠNJI NEGO SU MOGLI

NOSITI.

ZLI, POD ČIJOM SMO KONTROLOM I TI I JA ŽIVJELI NEKO

VRIJEME, TAKO NE RADI. ON TI MALO DADNE I ONDA TE HOĆE

UNIŠTITI DO KRAJA. I DUŠEVNO I TJELESNO.

TU SU TI ODGOVORI O PATNJI I TRPLJENJU, DRAGA SESTRO.

SAMO PRVO MORAŠ ONAJ SVOJ OHOLI I LICEMJERAN "JA"

OSTAVITI NEGDJE SA STRANE. KADA TO UČINIŠ,

DOŽIVJET ĆEŠ NEŠTO PRELIJEPO, VIDJET ĆEŠ I

OSJETITI LJEPOTU SVOJE DUŠE, SVOJE ČISTE DUŠE KOJU

TI JE DAO GOSPODIN.

TI SI NAPISALA:

ja, moj Ivane nisam imala taj blagoslov /nisam crkveno u braku- muž je ateista/ da se mogu ispovijedati i primati svetu pričest.

To sam napravila samo jednom prije 7-8 mjeseci kod mog fra Marka uz dosta poteškoća, boli i rana...ali bilo je lijepo. Osjećam da nisam to napravila do kraja i znam da hoću.

/UBRZO; TOČNIJE 30. svibnja je i moje crkveno vjenčanje uz muža kao svjedoka za sada../

ranili su me mnogi i ja sam mnoge...povrijedila sam mnoge...živjela u preljubu...živjela u strahu...u ljutnji..u ljubomori...u osudi...bila sam loša supruga, brižna majka s lošim porukama, dobar prijatelj s minimalnim žrtvama, ogorčena kćer bez oprosta....

ja sam Ivane puno griješila (a malo se brinula), puno osuđivala (a malo praštala), puna samopouzdanja (a malo poniznosti), puna oholosti (a malo skromnosti), puna straha, krivnje i boli....

i dali mi to što priznajem daje pravo da tražim...

teško je ponekad Ivane znati koliki si grešnik i koliko sam bila gruba i loša prema sebi, drugima a posebno prema Gospodinu, ali znam da je to sve sad iza mene i da mi je ON oprostio iako me i dalje kuša...ne da bi me ranio nego da bi me spasio.

KAKO DA TI ODGOVORIM NA OVO ŠTO SI NAPISALA…

SVE SAM TO I JA BIO I PROŠAO.

PRVO MORAŠ SREDITI SEBE.

NA NAČIN DA UREDIŠ SVOJ ODNOS S GOSPODINOM. VIDIM DA

TO RADIŠ I DA SI NA DOBROM PUTU.

TRAŽITI SNAGU U ISPOVIJEDIMA I PRIČESTIMA, ČIM ČEŠĆEM

ODLASKU NA MISE, MOLITVAMA, TRAŽITI KATOLIČKU

LITERATURU KOJA ĆE TE PRIVUĆI.

I POČETI TO PRAKTICIRATI U SVAKODNEVNOM ŽIVOTU.

ŽIVJETI U ISTINI.

IMAM OSJEĆAJ DA JOŠ UVIJEK NISI SPREMNA ZA OKOLINU, DA

SVIMA OPROSTIŠ I DA TRAŽIŠ OD DRUGIH DA TEBI OPROSTE.

JER ZLI TE NEĆE SAMO TAKO PUSTITI OD SEBE. SVIM

ĆE SILAMA NASTOJATI DA TE UNIŠTI. SADA ĆE VIDJETI

DA ODLAZIŠ OD NJEGA BESPOVRATNO ALI ĆE TI HTJETI

NANIJETI PUNO BOLI I POKUŠAT ĆE PREKO DRUGIH

OKO TEBE, ONIH DO KOJIH TI JE STALO, DA TE

SKRENE S PUTA. KORISTIT ĆE IH PROTIV TEBE TAKO DA

ĆEŠ PONEKAD IMATI OSJEĆAJ DA TO NISU ONI LJUDI KOJE

POZNAJEŠ. BIT ĆE I DALJE ONI, ALI ĆE IH ZLI KORISTITI KAO

SVOJE ORUĐE DA TI NAPAKOSTI. GOSPODIN ĆE TI UVIJEK

POMOĆI KOLIKO TI NEĆEŠ MOĆI, SAMO NE SMIJEŠ ODUSTATI.

A SNAGU TRAŽI U ONIM DUHOVNIM ORUĐIMA KOJA SAM TI

NAPISAO. PROBAJ JOŠ OTIĆI NA NEKI DUHOVNI SEMINAR ILI

DUHOVNU OBNOVU. NPR. KOD DRAGOG fra. LINIĆA U

SAMOBOR, U TABOR.

KADA ĆEŠ SE OSJEĆATI DOVOLJNO JAKOM, ONDA MORAŠ

LJUDIMA OKO SEBE REĆI SVE ONO ČIME SI IH POVRIJEDILA I

TRAŽITI OD NJIH OPROST. TO NEĆE BITI LAKO. NPR. PRELJUB

ILI SL.

U TRENUTKU KADA SAM JA ODLUČIO REĆI NEKE STVARI

SVOJOJ SUPRUZI, NIKADA JU NISAM PREVARIO S DRUGOM

ŽENOM FIZIČKI, ALI SAM NPR. POTROŠIO U KLADIONICI

PUNO NOVACA A DA ONA TO NIJE ZNALA NEGO JE NEŠTO

SUMNJALA, TADA JE TA ODLUKA BILA TAKO ČVRSTA,

TOLIKO SAM SE POUZDAO U GOSPODINA DA MI JE

BILO SVEJEDNO ŠTO ĆE SUPRUGA REĆI. TJ. DA JE ONA

ONDA REKLA DA SE RASTAJEMO, JA SAM BIO SPREMAN

NA RASTAVU.

TOLIKO JE U MENI BILA ČVRSTA ŽELJA DA SVE LAŽI

IZBACIM IZ SEBE. KADA SAM SVE TO UČINIO, GOSPODIN

SE POBRINUO ZA OSTALO. SUPRUGA JE NAKON ŠOKA I

RAZMIŠLJANJA OD NEKIH MJESEC DANA REKLA DA AKO SAM

JA IMAO SNAGE DA JOJ SVE TO KAŽEM DA ĆE SE ONDA I ONA

POTRUDITI DA MI S VREMENOM OPROSTI TE LAŽI, VARANJE I

POTROŠEN NOVAC KOJEGA ONA U ŽIVOTU SA SVOJOM

PLAĆOM NIJE DO TADA ZARADILA.

I NA KRAJU, SAMO STRPLJIVO DRAGA SESTRO.

KOD GOSPODINA NIŠTA NE IDE NA BRZINU. TI SAMO

ČINI ONO ŠTO TI MOŽEŠ, TI, OSOBNO. NE ONO ŠTO

MISLIŠ DA BI DRUGI UČINILI, JA ILI NETKO DRUGI.

I MISE, MOLITVE I DR. A ZA OSTALE STVARI ĆE TE

NADAHNJIVATI NJEGOV DUH SVETI. ŠTO I KADA ĆEŠ TREBATI

ČINITI OSJETIT ĆEŠ NA VRIJEME.

A NA TOM PUTU NEMA STRAHA. STRAH JE ORUŽJE OD

ZLOGA. KADA OSJETIŠ NEKI TAKAV STRAH, STANI,

SABERI SE I PITAJ DA ŠTO TU NE VALJA. PA ĆEŠ UBRZO U

MISLI DOBITI ODGOVOR.

POZDRAV I BOŽJI BLAGOSLOV S TOBOM. IVAN

EVO, PUNO BOLI, PATNJI, PITANJA I

SUMNJI. NO JA VIDIM DA JE GOSPODIN

TU NA DJELU. ON ZNA ZAŠTO SMO DRAGI

MNI GRIJEŠNICI. TA SESTRA I JA, I

MNOGI DRUGI TAKVI, PA JE STALNO KRAJ

NJIH I STALNO IM NUDI SVOJU RUKU.

TO JEDINO MOGU PROTUMAČITI, ONAKO

PO LJUDSKI, DA NAS ON BESKRAJNO VOLI.

VOLI I VOLI I VOLI.

ZATO TI GOSPODINE HVALA NA TVOJOJ

BESKRAJNOJ LJUBAVI. S TOLIKOM

ZAHVALOM TE SLAVIM KOLIKO JE MOJE

GRJEŠNO SRCE IMA U SEBI.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.